

даде на оныя които работихъ само единъ часъ също както и на оныя, които работихъ дванадесетъ часа ?

О. Отъ това излѣзва изясненіе-то на притчѣ-тѣ, сирѣчь, послѣдни-ти станахъ като първи-ти и първи-ти като послѣдни-ти.

П. Обидѣ ли стопанинъ-тъ оныя които уцѣ-ни сутринъ-тѣ като не имъ даде повече отъ колкото на други ты ?

О. Не ; защото имъ даде всичко колкото имъ ся бѣше обѣщаль ; а послѣ ако искаше той отъ милость да даде и на други-ты по толкозъ, той като стопанинъ на свое-то си имаше право да направи както искаше. Така голѣмий-тъ стопанинъ на свѣтъ-тъ има право да раздаде дарбы-ты си както иска. Той не обижда едного грѣшника като помилува другыго, защото и двама-та сѣ недостойни. Нито пакъ иматъ Христіани-ти право да завидятъ единъ другому, или да роптятъ на Бога защото той е далъ повече на други отъ колкото на тѣхъ. “Нѣмамъ ли власть да сторѣхъ което щѣ съсь свое-то си ? или око-то ти е лукаво, защото азъ съмъ благъ ?”

П. Можемъ ли да ся научимъ отъ тѣхъ притчѣ че можемъ да придобьемъ спасеніе отъ добры-ты си дѣла и заслуги ?

О. Не. Тія които работихъ 3 часа и единъ часъ пріехъ също както оныя които работихъ 12 часа. Това бѣше отъ милость-тѣ на стопанинъ-тъ. Спасеніе-то на грѣшны-ты, отъ начало до край, съвсѣмъ е отъ благодать-тѣ